

С Решение № 968 от 22.06.2020 г. по адм. н. д. № 2302 / 2020 г. на Районен съд – Пловдив е потвърдено наказателно постановление, с което е наложена имуществена санкция на дружество за нарушение по Закона за мерките за изпиране на пари („ЗМИП“).

Дружеството притежава качеството задължено лице по чл. 4, т. 3 от ЗМИП, тъй като е финансова институция по смисъла на Закона за кредитните институции. При осъществяване на дейността си дружеството предоставяло потребителски кредити.

Нарушението се изразява в това, че задълженото лице е било длъжно да идентифицира кредитополучателя по сключения Договор за кредит **преди** сключването му преди сключването на договор съгласно изискванията на ЗМИП - чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Жалбоподателят счита, че не е налице нарушение, тъй като били събрани от удостоверение за постоянно пребиваване, което според жалбоподателя представлявало официален документ, издаден от МВР.

Вместо да извърши идентификация чрез изискване на официален документ, финансовата институция е снела копие единствено от удостоверение за пребиваване на гражданин на ЕС. Съгласно ЗМИП, **документите за пребиваване и СУМПС не са официални документи за самоличност**, поради което на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 5 000 лв.

Съдът посочва, че правилно е била ангажирана отговорността на дружеството. Правилно и съответно на нарушението е приложена санкционната разпоредба на чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП, предвиждаща налагане на „имуществена санкция“ в размер от 5000 лв. до 50 000 лв., като в случая наложената санкция е определена към минимума, предвиден в закона.

Съдът приема, че посочването единствено на гр. Пловдив като място на нарушението е достатъчно да се приеме, че е спазено изискването за посочване на датата и мястото на нарушението.

Основната цел на ЗМИП е установяване на мерки за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и контролът по тяхното изпълнение, също и осигуряването на информация в пълен обем относно личността на клиенти - физически лица.

При извършената от съда повторна проверка относно възможностите за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, съдът намира, че извършеното нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от същия вид. Отстраняването на нарушението в хода на проверката **не може да се приеме за основание за приложимост** на цитираната разпоредба, доколкото констатираните пропуски са отстранени едва в хода на проверката, а не на по-ранен етап преди проверката.

Решение № 968 от 22.06.2020 г. по адм. н. д. № 2302 / 2020 г. на ХХ състав на Районен съд – Пловдив

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ПОЛЯ САКУТОВА

СЕКРЕТАР: МАРИЯ КОЛЕВА

Като разгледа докладваното от съдията АНД № 2302/2020 г. по описа на РС-ПЛОВДИВ, ХХ нак. състав, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба, подадена от "БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ" ООД, седалище и адрес на управление : гр. София, ж.к. Изток, ул. "Незабравка" №25, ет.5, представлявано от С.И.Г.против Наказателно постановление № 38-7/19.03.2020 г., издадено от Председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", с което на дружеството жалбоподател е наложена "имуществена санкция" в размер на 5 000 лв. за нарушение на чл.53, ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари /ЗМИП/ на основание чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не изпраща представител.

Въззиваемата страна, редовно призована, се представлява от Х.Х. с представено по делото пълномощно.

Жалбата е допустима - подадена е от лице, което има право на обжалване, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и в срока по чл.59, ал.2 от ЗАНН.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, прие за установено следното :

На 29.01.2020 г. от служители на Държавна агенция "Национална сигурност" била извършена проверка на "БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ" ООД с цел установяване изпълнението на задълженията на финансовата институция съгласно Гл. II на ЗМИП през периода 01.01.2019 г. -30.09.2019 г. За целите на проверката на "БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ" ООД били предоставени следните документи - копие на досие по Договор за кредит с номер МАХ_5000014458/07.02.2019 г. с кредитополучател С.Б.Р.,

В хода на порверката било констатирано, че като задължено лице по чл.4, т.3 от ЗМИП дружеството е било длъжно да идентифицира кредитополучателя по сключения с него Договор за кредит с номер МАХ_5000014458/07.02.2019 г. преди сключването на договор съгласно изискванията на чл.53, ал.1 от ЗМИП - чрез представяне на официален документ за самоличност и снемане на копие от него.

Във връзка с констатациите от проверката било установено нарушение на чл. 15, ал. 1 от ЗМИП, за което бил съставен АУАН № ФР -10-280/29.01.2020 г. , а въз основа на него и обжалваното наказателно постановление.

В срока по чл.44, ал. 1 от ЗАНН постъпило писмено възражение от проверяваното лице, с което същото изразило несъгласие с констатациите от проверката, тъй като данните за лицето, сключило договора за кредит/кредитополучателя/, били събрани от удостоверение за постоянно пребиваване, което представлявало официален документ, издаден от МВР.

В становището било посочено също, че установеният пропуск бил отстранен незабавно в хода на проверката.

Така описаната фактическа обстановка съдът установи въз основа на събраните устни и писмени доказателства - показания на разпитания в качеството на свидетел актосъставител М.О.В., както и приобщените по реда на чл. 283, вр. чл.84 от ЗАНН писмени доказателства - копие на досие по Договор за кредит с номер

МАХ_5000014458/07.02.2019 г. с кредитополучател С.Б.Р., данни за осигурено лице, справка НОИ-регистър на трудовите договори и Справка Централен кредитен регистър.

Пред съда актосъставителят потвърди направените в акта за установяване на административно нарушение констатации. Съдът дава вяра на показанията на посочения свидетел, като намира същите в пълно съответствие със събраните по делото доказателства.

Така описаната фактическа обстановка не се оспорва и от самия жалбоподател.

С оглед изложеното съдът приема, че фактическата обстановка е обективно установена.

Съгласно чл. 4 т.3от ЗМИП "Би енд Джи Кредит" ООД е финансова институция, имаща качеството на задължено лице.

Налице е и сключен Договор за кредит, по който дружеството има качеството на кредитор.

Към представените към административнонаказателната преписка документи не е представен документ за самоличност.

Установява се от приложеното към преписката копие на документ за постоянно пребиваване на кредитополучателя по договора С.Б.Р., че същият има статут на постоянно пребиваващ.

Документите за самоличност на пребиваващите на територията на Република България чужденци са предвидени в разпоредбата на чл.14, ал.2 от Закона за българските лични документи /ЗБЛД/.

Съгласно чл.3, ал.4 от ЗБЛД документите за пребиваване удостоверяват само правото на пребиваване на територията на Република България, т.е. същите не представляват документ за самоличност на чужденец по смисъла на чл.14, ал.2 от Закона за българските лични документи.

Съгласно разпоредбата на чл.53, ал.1 от ЗМИП идентифицирането на физическите лица се извършва чрез представяне на официален документ за самоличност, което задълженото по смисъла на чл.4 т. 3 от ЗМИП лице не е изпълнило.

Налице е осъществен състав на нарушението по чл.53, ал.1 от ЗМИП от страна на проверяваното дружество.

Правилно и съответно на нарушението е приложена санкционната разпоредба на чл.116, ал.1, т.3 от ЗМИП, предвиждаща налагане на "имуществена санкция" в размер от 5000 лв. до 50 000 лв., когато нарушителят е лице по чл. 4, т. 1 - 6 и 8 - 11 от ЗМИП, като в случая наложената санкция е определена към минимума, предвиден в закона.

При проверка относно спазване на процесуалните изисквания за съставяне на АУАН и на НП съдът не констатира допуснати процесуални нарушения. АУАН и НП са съставени от компетентни лица. Съгласно чл.123, предл. първо от ЗМИП аковете за установяване на административни нарушения се съставят от контролните органи на дирекция "Фиансово разузнаване" на държавна агенция "Национална сигурност". Налице е издадена и приложена към административнонаказателната преписка заповед рег.№ 3-2640/10.09.2019 г., оправомощаваща актосъставителя да осъществява контролни правомощия. Съгласно чл.123 предл. второ от ЗМИП наказателните постановления за нарушения по същия закон се издават от председателя на ДАНС.

Спазени са сроковете , предвидени в чл.34 от ЗАНН за съставяне на АУАН и за издаване на НП. АУАН е съставен на 29.01.2020 г. , т.е. в тримесечния срок от установяване на нарушителя предвид датата , на която дружеството е представило на проверяващите необходимите за проверката документи, която е начална дата на проверката, а именно 07.10.2019 г. , както и датата, на която е била финализирана проверката и съставен констативен протокол от 29.01.2020 г. Наказателното постановление е издадено в 6-месечния срок от установяване на нарушението, който

срок е започнал да тече, считано от 29.01.2020 г., на която дата е била приключила проверката.

АУАН и НП отговарят на изискванията на чл.42 и чл.57 от ЗАНН. Посочването единствено на гр.Пловдив като място на нарушението е достатъчно да се приеме, че е спазено изискването, предвидено в чл.42 т.3 и чл.57 т.5 от ЗАНН.

Спазено е и следващото изискване, предвидено в цитираните разпоредби - да се посочат доказателствата, въз основа на които е установено нарушението - посочено е, че нарушението е установено въз основа на копие на досие по Договор за кредит с номер МАХ_5000014458/07.02.2019 г.с кредитополучател С.Б.Р., данни за осигурено лице, справка НОИ-регистър на трудовите договори и Справка Централен кредитен регистър.

Неоснователно е оплакването, че в АУАН не било уточнено дали посочените свидетели в него са присъствали при установяване на нарушението или само при съставяне на акта. Видно от съдържанието на АУАН св. Р.С.Х-Я.е посочена като свидетел, присъствал при установяване на нарушението, а св. Р.А.Т.като свидетел при съставяне на акта.

В обжалваното наказателно постановление са посочени и съображенията, според които административнонаказващият орган е счел, че е неприложима разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, а именно - основната цел на ЗМИП е установяване на мерки за превенция на използването на финансовата система за целите на изпирането на пари, както и контролът по тяхното изпълнение, също и осигуряването на информация в пълен обем относно личността на клиенти - физически лица.

В тази връзка и при извършената от съда повторна проверка относно възможностите за приложение разпоредбата на чл.28 от ЗАНН, съдът намира, че извършеното от жалбоподателя нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност от останалите нарушения от същия вид. Отстраняването на нарушението в хода на проверката не може да се приеме за основание за приложимост на цитираната разпоредба, доколкото констатираните пропуски са отстранени едва в хода на проверката, а не на по-ранен етап преди проверката.

Предвид изложеното съдът намира, че наказателното постановление като правилно и законосъобразно следва да бъде потвърдено.

С оглед изхода на делото и при направено искане от въззиваемата страна за присъждане на разноски, представляващи юрисконсултско възражение, съдът, като съобрази разпоредбата на ч.63, ал.5 от ЗАНН, намира, че следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лева, определен по реда на чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ (НЗПП), предвид обстоятелството, че делото не се отличава с фактическа и правна сложност.

Ето защо съдът

РЕШИ :

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 38-7/19.03.2020 г., издадено от Председателя на Държавна агенция "Национална сигурност", с което на "БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ ООД, седалище и адрес на управление : гр. София, ж.к. Изток, ул. "Незабравка" №25, ет.5, представлявано от С.И.Г., ЕИК 201513004 е наложена "имуществена санкция" в размер на 5000 лв. за нарушение на чл.53, ал.1 от Закона за мерките срещу изпирането на пари на основание чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари.

ОСЪЖДА "БИ ЕНД ДЖИ КРЕДИТ ООД, седалище и адрес на управление : гр. София, ж.к. Изток, ул. "Незабравка" №25, ет.5, представлявано от С.И.Г., ЕИК 201513004, да заплати на Държавна агенция "Национална сигурност" сторените по делото разноски в размер на 80,00лв., представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на Глава XII от АПК и на основанията по НПК, пред Административен съд - Пловдив в 14-дневен срок от получаване на съобщението за изготвянето му на страните .

Районен съдия :

ВЯРНО С ОРИГИНАЛА! МК

Решение № 2004 от 09.11.2020 г. по к. адм. н. д. № 2218 / 2020 г. на XX състав на Административен съд - Пловдив

Чл. 28 ЗАНН

Чл. 53, ал. 1 ЗМИП

Чл. 53, ал. 5 ЗМИП

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИЧО ДИЧЕВ

ЧЛЕНОВЕ: СВЕТЛАНА МЕТОДИЕВА

ЙОРДАН РУСЕВ

СЕКРЕТАР: ТАНЯ КОСТАДИНОВА

ПРОКУРОР: ОП

Като разгледа докладваното от съдия Св.Методиева касационно административно - наказателно дело № 2218 по описа на съда за 2020 г., за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/ и глава дванадесета от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Касационният жалбоподател "Би енд Джи Кредит" ООД гр. София обжалва Решение № 968 от 22.06.2020 г., постановено по АНД № 2302/2020 г. по описа на Районен съд Пловдив, 20 наказателен състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № 38 -7 от 19.03.2020 г. на Председателя на ДАНС, с което на жалбоподателя е наложена имуществена **санкция от 5000 лева на основание чл.116, ал.1, т.3 от Закона за мерките срещу изпирането на пари за нарушение по 53, ал.1, вр. с чл.15, ал.1 от ЗМИП.**

В касационната жалба се сочи, че обжалваното съдебно решение е неправилно, като постановено в нарушение на материалния закон, като се акцентира върху неправилната преценка на съда за неприложимост на нормата на чл.28 от ЗАНН. В съдебно заседание жалбата бива поддържана от процесуалния представител на дружеството-жалбоподател юрисконсулт И..

Ответникът по касационна жалба Държавна агенция Национална сигурност, в депозирано от процесуален представител становище, ведно с писмени бележки, оспорва жалбата, като моли същата да се остави без уважение. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът от Окръжна прокуратура - Пловдив Станкова прави искане касационната жалба да не бъде уважавана, като сочи, че не са били налице основанията за приложението на чл.28 от ЗАНН.

Касационният съд, като извърши преглед на обжалваното съдебно решение, във връзка с наведените в жалбата касационни основания по чл.348, ал.1 от НПК, констатира следното:

Касационната жалба е подадена в предвидения законов срок и от страна по първоинстанционното съдебно производство, за която решението е неблагоприятно, поради което се явява допустима. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Районен съд Пловдив, след като е провел пълно и всестранно разследване по делото, е възприел за установена на базата на събрани относими доказателства описаната подробно в обжалваното решение фактическа обстановка, която се възприема и от настоящия съд, като поради това е ненужно да се повтаря. Въз основа на констатираните факти първоинстанционният съд е стигнал и до правилен извод за наличие на осъществено от страна на дружеството-жалбоподател административно нарушение по ЗМИП, като в тази връзка е направил подробен и точен анализ на относимата нормативна уредба, както по ЗМИП, така и по ЗБЛД. Законосъобразен е и изводът на първоинстанционния съд за липса на допуснати съществени процесуални нарушения при издаване на акта и наказателното постановление, което е потвърдил, като съдът е дал аргументиран отговор на всички възражения в тази връзка на жалбоподателя.

Неоснователно е твърдението по касационната жалба относно това, че съдът, постановил обжалваното съдебно решение, бил приел, че характерът на защитените със ЗМИП обществени отношения изключвал приложението на чл.28 от ЗАНН, доколкото подобни съображения не се съдържат в обжалваното съдебно решение. Напротив, районният съд не е изключил прилагането на чл.28 от ЗАНН изобщо за този вид нарушения, но е изложил конкретни мотиви относно неприложимостта на разпоредбата, като взел предвид конкретния случай на нарушение. Изводите му по отношение на това, че конкретният случай на административно нарушение не се отличава с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с останалите нарушения от същия вид се възприемат от настоящия съд като обосновани и правилни. Моментът на отстраняване на нарушението е правилно преценен от първоинстанционния съд като обстоятелство, което е от значение във връзка с преценката дали случаят е маловажен, или не и в тази връзка не са основателни възраженията по касационната жалба, че ако нарушението би било отстранено по-рано, то тогава не би имало такова изобщо, защото самото действие по отстраняване на нарушение предполага преди това извършването на такова. Видно е, че описаното нарушение е извършено в началото на 2019 г. и ако дружеството-жалбоподател действително стриктно изпълнява задълженията си по ЗМИП, както се твърди от същото, то би предприело адекватни и навременни мерки за откриване и отстраняване на нарушението още преди осъществяване на проверката от служителите на ДАНС, случила се в края на 2019 г. Цитираната от жалбоподателя в касационната жалба разпоредба на чл.53, ал.5 от ЗМИП и коментарът ѝ в насока смекчаване тежестта на конкретното нарушение, не води също до извод за наличието на нарушение с по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. И това е така, защото нормата на чл.53, ал.5 от ЗМИП не изключва задължението на задължените субекти, предвидено в ал.1 на чл.53 от ЗМИП, а предоставя допълнителна възможност за събиране на данни, свързани с идентификация на физическите лица, тогава, когато в официалния документ за самоличност

не се съдържат някои от изискуемите данни, сиреч тази норма предполага да има вече представен документ за самоличност в изпълнение на разпоредбата на чл.53, ал.1 от ЗМИП.

При извършената проверка от страна на настоящия съд по реда на чл.218, ал.2 от АПК, съдът намери, че не се установяват основания за отмяна на обжалваното съдебно решение, като същото е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Затова и тъй като не са налице и касационните основания, визирани в касационната жалба, следва решението на районния съд да бъде оставено в сила.

С оглед направеното искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за ответника и съобразно с нормата на чл.63, ал.5, вр. с ал.3 от ЗАНН , вр. с чл.37 от ЗА, вр. с чл.27е от Наредбата за правната помощ и като съобразява характера и тежестта на производството, съдът намери, че следва да присъди в полза на ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

Воден от горното, на основание чл.221, ал.2, предл. първо от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 968 от 22.06.2020 г., постановено по АНД № 2302/2020 г. на Районен съд - Пловдив.

ОСЪЖДА "Би енд Джи Кредит" ООД с ЕИК 201513004, със седалище и адрес на управление в гр. София, район Изгрев, ул."Незабравка" № 25, ет.5, да заплати на Държавна агенция "Национална сигурност" - София сумата от 80 лева /осемдесет лева/ съставляваща възнаграждение за юрисконсулт.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.